

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาตั้งแต่สมัยสุโขทัย เป็นราชธานี ต่อมามีการใช้ระบบจตุสดมภ์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี และมีการเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองครั้งสำคัญในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กล่าวคือ มีการปรับเปลี่ยนการบริหารราชการ จากระบบจตุสดมภ์มาเป็นกระทรวงต่าง ๆ และมีเสนาบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของแต่ละกระทรวง การปรับเปลี่ยนครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นการเริ่มการกระจายอำนาจการปกครองจากบุคคลเพียงคนเดียว คือพระมหากษัตริย์มาเป็นบุคคลจำนวนมากขึ้น แต่ก็ยังถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นผู้ที่สามารถใช้อำนาจการปกครองได้อย่างเด็ดขาด (กรมการปกครอง. 2547 : 80)

ต่อมาเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2575 มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญทางการเมืองของไทย คือมีการปฏิวัติโดยคณะราษฎร ทำให้การปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ถูกเปลี่ยนเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแห่งอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้จัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และมีการนำเอาหลักการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นมาใช้โดยจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติการจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476 จึงกล่าวได้ว่า การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบการปกครองที่เป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในชุมชนท้องถิ่นที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน และนำมาสู่การแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ของชุมชน รวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนได้เป็นอย่างดี ถ้าพึ่งเพียงรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องดูแลประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ คงไม่สามารถตอบสนองของประชาชน หรือแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง และตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ได้อย่างแท้จริง รัฐบาลหลายประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง มาเป็นการบริหารแบบกระจายอำนาจมากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจ

ดำเนินการกิจของท้องถิ่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการใช้ฐานท้องถิ่นเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ (โกวิทย์ พวงงาม, 2551 : 11)

จึงกล่าวได้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นการบริหารราชการที่จะต้องกระจายอำนาจ เพื่อให้ท้องถิ่น ได้สามารถช่วยเหลือตนเอง และให้ท้องถิ่นมีส่วนในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพราะผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นดี นอกจากนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้รู้จักแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง รู้แนวทางในการที่จะพัฒนานำทรัพยากรมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่นของตนเอง ที่สำคัญอีกประการหนึ่งเป็นการสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีสิทธิ มีเสียงและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันจะส่งผลให้เกิดความต้องการในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น (ลิขิต ธีรเวคิน, 2542 : 206)

การปกครองท้องถิ่นของไทยเป็นรูปธรรมมากขึ้น เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่นอย่างมาก ต่อมา มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ทำให้การปกครองท้องถิ่นชัดเจนมากขึ้น โดยหมวด 14 ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำได้เท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติโดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองท้องถิ่น คือ การจัดทำบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้แก่ชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ เพราะว่าการบริการสาธารณะ

ขั้นพื้นฐานเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง ดังนั้นจึงควรเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ด้วยเหตุผลที่สำคัญคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุดจึงได้รับรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงปัญหาภายในพื้นที่ได้ดีกว่าหน่วยงานของรัฐระดับอื่น ๆ จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะได้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้ อีกประการหนึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้บริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรง จึงเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดี และประการสุดท้ายการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะเองได้ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้ไม่รอความช่วยเหลือจากรัฐบาลกลางเพียงอย่างเดียว การพึ่งตนเองได้เป็นสัญญาณที่ดีทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2551 : 202)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นหนึ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเมื่อรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้กำหนดนโยบายด้านการปกครองท้องถิ่นที่ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และช่วยกันแก้ปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นนิติบุคคล สามารถก่อนนิติกรรมได้ มีรายได้ มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณและมีความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลางตามหลักการกระจายอำนาจโดยทั่วไป (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 145)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินงานทั้งในด้านการพัฒนาตำบลและภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย กล่าวคือ มาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ มาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 91 หมู่ 5 บ้านท่าดอกแก้ว ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม โดยได้ยกฐานะจากสภาตำบลฯ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา เมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2539 โดยมีพื้นที่ประมาณ 104 ตารางกิโลเมตร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา มีเขตพื้นที่ปกครองครอบคลุม ของตำบลท่าจำปา ทั้งหมด 15 หมู่บ้าน มีประชากร 8,574 คน จำนวน 1,468 ครัวเรือน มีไฟฟ้าสาธารณะที่ให้แสงสว่างถนนต่าง ๆ มีไฟฟ้าสาธารณะประจำหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 15 หมู่บ้าน แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ได้ดำเนินการติดตั้งเพิ่มขึ้นตามลำดับความจำเป็น ในด้านการประปา นั้น มีประปาหมู่บ้านใช้ ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ก็ได้ดำเนินการก่อสร้างตามลำดับ ส่วนเส้นทางคมนาคมในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา ยังไม่มีความสะดวกในการสัญจรไป - มา สภาพถนนส่วนใหญ่มีลักษณะแคบ ไม่สามารถขยายได้ ประกอบกับยังเป็นถนนลูกรังอีกหลายส่วน (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา. 2552 : 12-13)

ในปีงบประมาณ 2552 ถึง 2553 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาได้จัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและดำเนินการตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ทั้ง 8 ด้าน เช่น การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาระบบการผลิตการเกษตร ได้แก่ การปลูกข้าว ปลูกไม้ผลให้มีคุณภาพและปริมาณเพิ่มขึ้น สนับสนุน เรื่องเงินทุนพร้อมวิชาการใหม่ ๆ ให้กับเกษตรกร และส่งเสริมสนับสนุนทุนในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรนอกฤดูทำนา และมีการพัฒนาด้านอื่น ๆ แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่าประชาชนยังต้องการให้มีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ อีกหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้าน

ความสะอาดของหมู่บ้าน ด้านส่งเสริมอาชีพของประชาชน ด้านการพัฒนาศรีและด้านการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา. 2552 : 20-23)

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาได้มีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ และได้นำข้อมูลจากการดำเนินงานที่ผ่านมาตามที่ประชาชนได้มีการร้องขอโดยมีการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน และมีการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นกว่าเดิมตามความต้องการของประชาชนมากขึ้นกว่า 30 โครงการ แต่ยังมีประชาชนร้องขอการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีผลโดยตรงต่อประชาชนระดับรากหญ้า คือกลุ่มเกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ และการที่จะได้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินงานด้านต่างๆตามที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าด้านใดมีการดำเนินงานอยู่ในระดับใด ควรปรับปรุงด้านใดนั้น น่าจะได้รับการศึกษาวิจัยเพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น และผู้ที่สามารถจะแสดงความเห็นได้ดีนั้นจะเป็นประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับผลโดยตรงจากการดำเนินงาน ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา มีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา โดยหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่สามารถใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปาจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมตามความคิดเห็นของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนจำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม แตกต่างกันไป

ขอบเขตการศึกษา

1. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 มาตรา 67 รวม 9 ข้อ การวิจัยครั้งนี้ นำมาศึกษา 8 ข้อ เพราะข้อ 9 เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกครัวเรือนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 1,468 คน จาก 1,468 ครัวเรือน 15 หมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา. 2552 : 36)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 308 คน คำนวณจากจำนวนประชากร โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Crejcie and Morgan. 1970 : 267 อ้างถึงในสมเกียรติ เกียรติเจริญ. 2552 : 55)

2.3 ด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างเดือน มกราคม 2554–กุมภาพันธ์ 2554

2.4 ตัวแปร

2.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ของประชาชน จำแนกเป็น 15 หมู่บ้าน

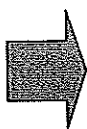
2.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของประชาชน

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษา ได้สรุปกรอบแนวคิดในการศึกษาตามหน้าที่ ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 มาตรา 67 รวม 9 ข้อ การศึกษาครั้งนี้นำมาศึกษา 8 ข้อ เพราะข้อ 9 เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหมู่บ้าน
ที่อาศัยอยู่ของประชาชน
จำนวน 15 หมู่บ้าน

ตัวแปรตาม

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าจำปา ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ
ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัด
มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนและ
ผู้สูงอายุ
7. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ
ท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา 8 ประการ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ดังนี้

2.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลซ่อมแซมรักษาถนนภายในหมู่บ้านให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล องค์การบริหารส่วนตำบลซ่อมแซมถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านให้ใช้ได้ องค์การบริหารส่วนตำบลประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นประจำ

2.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเก็บขยะมูลฝอยทุกวัน องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีที่ทิ้งขยะเหมาะสมองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสะอาดถนนเสมอองค์การบริหารส่วนตำบลมีการทำความสะอาดที่ สาธารณะเป็นประจำ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียงองค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนการรักษาความสะอาดที่สาธารณะเป็นประจำ

2.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำจัดขยะเป็นประจำ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี องค์การบริหารส่วนตำบลมีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคเอดส์เป็นประจำทุกปี องค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรมป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์เป็นประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ยาสามัญประจำเป็นประจำ

2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิงอย่างเพียงพอองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วมอย่างเพียงพอองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดศูนย์รับแจ้งและ ประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยอย่างเหมาะสมองค์การบริหารส่วนตำบลมีการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้งอย่างทันเวลา

2.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุน โรงเรียน หรือสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัด

โครงการอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียนเป็นประจำ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีเป็นประจำ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการช่วยเหลือกิจกรรมของ ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนอย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลมีการช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราอย่างทั่วถึง องค์การบริหารส่วนตำบลอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ให้กับกลุ่มเยาวชน เป็นประจำ

2.7 การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมรณรงค์ในด้านการ รักษาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

2.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล จัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำทุกปี องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมการให้มีผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำ องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

ประโยชน์การศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำเสนอเพื่อใช้ประกอบการวางแผนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำจำปา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ต่อไป